

Lene Hansen (S):

Når nu ordføreren står og siger, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i de kommunale budgetter, er det så en sandhed, der kan holde vand? Er det sådan, at det punkt på budgetterne, der hedder pris og løn, er steget lige så meget, som det er i det øvrige samfund minus en eller anden procentdel? Hvor meget er reelle serviceforbedringer til borgerne, som de kan mærke?

Vi kan læse i medierne, at der er borgmestre, som åbent udtaler: Vi er blevet nødt til at svigte indsatsen for de svageste borgere i vores kommune, fordi vi ikke har penge til at løfte opgaven. Hvordan skal man egentlig forstå det skisma, at ordføreren står og siger, at der aldrig har været så mange penge i systemet, og at borgmestrene siger, at de bliver nødt til at svigte de svageste? Det gør man jo kun i yderste nød, når man netop ikke har økonomi.

Kl. 15:42

i det kommunale selvstyre, og sige, at det ikke er tilfældet. Det er ikke sådan, kommunerne skal opleve den situation, som de er i. Kommunerne har aldrig haft videre rammer, end de har i dag, hverken på anlægsdelen eller servicedelen.

De har samtidig i forbindelse med reformen, hvor amterne blev nedlagt og regionerne fik færre arbejdsområder, overtaget ansvaret for en lang række nye områder. Så man kan på den måde sige, at kommunerne faktisk i det traditionelt sete kommunale selvstyre aldrig har haft flere interesseopgaver at varetage, end de har netop nu. Det er ikke en påstand; det er et faktum.

Så vil jeg gerne sige, at det, man måske kan sige er baggrunden for den her forespørgsel, mere er det traditionelle med, at man fra visse partiers side er utilfreds med den økonomiaftale, der blev indgået i år, og hvor visse dele af den gælder for årene frem, specielt økonomidelen og aftalesystemet. Jeg vil gerne sige, at aftalesystemet stod, hvad enten man kan lide det eller ej, ved en skillevej, hvor man måtte tage stilling til, om man var interesseret i at fortsætte med, at det skulle være kollektivt, eller om man ville gå væk fra det og sige, at det nu skulle være individuelle aftaler mellem KL og regeringen og de enkelte kommuner.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Erling Bonnesen (V):

Der er mere økonomi og reel fremgang i budgetterne over tid. Helt kort er det rent faktisk sådan, at man først starter med at pris- og lønfremskrive budgetterne, og det giver så et vist løft. Derudfra foretager man sine forhandlinger: Hvilke nye tiltag, hvilke nye ting skal der sættes oven på budgetterne? Altså reel fremgang, og det ligger også i milliardklassen. Så der er tale om flere penge, også flere reelle penge, selv efter fremskrivningen.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man skal tage udgangspunkt i den formulering, som ligger til grund for den her forespørgsel, synes jeg måske nok, at vi allerede nu er kommet lidt langt ud ad tangenten med hensyn til, hvad der egentlig spørges til og der egentlig skal svares på af ministeren.

Fra Dansk Folkepartis side vil vi gerne tilbagevise, at der er, sådan som det i hvert fald postuleres i forespørgselsteksten, indskrænkninger

Kommunerne har jo haft en interesse i at fortsætte med det kollektive, og det har vi selvfølgelig også haft en interesse i fra Folketingets side, men hvis man kigger på historien, kan vi tydeligt se, hvis vi ser på de år, vi har bag os, at der har været utrolig mange år, hvor man ikke har set ret meget på de her budgetter, efter de var godkendt og trykt. Så blev de lagt ind på hyl- den, og så så man ikke på dem, før året var gået, hvor man kiggede på, hvordan det så egentlig så ud i kommunen med at overholde sine aftaler. Det har altså været et stort problem for kommunerne, når det gælder serviceudgifterne, men selvfølgelig også på anlægssiden.

Vi har så fra et flertals side her i Folketinget valgt at sige, at vi altså er nødt til at forholde os til det. Hvis vi fortsat skal have en nogenlunde troværdighed i den måde, som vi gennemfører vores aftalesystem på, er vi også nødt til at sikre, at de aftaler, der bliver indgået, er aftaler, der gælder begge veje. Det er sådan set det, der er hele omdrejningspunktet i den del af økonomiaftalen, som blev indgået tidligere på året.

Jeg vil gerne sige, at vi netop i sidste uge har haft et borgmestermøde, hvor vi så, at borgmestrene i vid udstrækning accepterer spilleregler-